

Vårt blod, våra ben

- fundera, diskutera och skriv

Ämne: Svenska, SVA, SFI

Årskurs: Gym, Vux,

Lektionstyp: reflektion och diskussion, skrivövning

Lektionsåtgång: 2-8

Det här lektionsupplägget är gjort av Emma Frey-Skött.

Emma arbetade under många år som grundskollärare.

Nu för tiden skriver hon läromedel och lättlästa barn- och ungdomsböcker.

Bokens handling

När Robin spelar piano brukar hans pappa sitta i köket och lyssna. En dag märker han att Robin spelar en obehaglig melodi. Melodin får hans pappa att vilja göra fasansfulla saker.

Innan du läser boken

Titta på bokens omslag.

Fundera på vad boken kan handla om.

Vilka ledtrådar om handlingen får du av bilden?

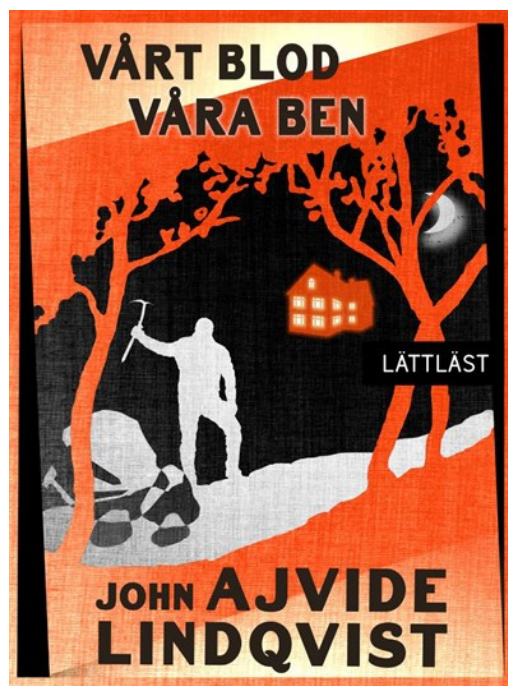
Frågor att fundera runt

Här följer frågor till bokens kapitel.

Frågorna är sådana som ni kan fundera mycket runt.

Diskutera frågorna i klassen eller i mindre grupper.

Skriv ner svaren om ni vill.

Pianot

- Huvudperson i boken är Robins pappa. Vad får vi veta om honom?
- Vem är Robin? Vad får vi veta om honom?
- Vem är det som saknas i familjen? Varför?
- Var utspelar sig boken någonstans?
- Varför vill Robins pappa att Robin ska spela piano?
- Vad är det för konstigt som händer en kväll? Berätta.

MTM:s skolwebb

mtm.se/skola

Rösterna

- Kapitlet heter Rösterna. Varför det?
- Vilken händelse i kapitlet tycker du är viktigast? Varför?
- Hur verkar pappan och Robin ha det tillsammans? Förklara.
- Pappa känner att det är något som inte stämmer. Något är fel. Ge exempel på vad det kan vara.

Mördaren

- I kapitlet står några meningar i kursiv stil. Varför har författaren gjort så?
- Vad är det som Robin berättar för sin pappa?
- Hur reagerar pappan på detta?
- På vilket sätt märker man som läsare att något otäckt håller på att hända? Ge exempel.

Noterna

- Vem var Benke Karlsson och vad hände med honom?
- Vad gör pappan i boden? Varför går han dit?
- Vad är det för något som pappan hör inne i sitt huvud?
- Vilka är det som Robin har träffat?
- Varför spelar Robin trots att han inte vill?

Annelie

- Vad tror du att ”De döda talar genom tonerna” betyder?
- Hur kommer det sig att Robin vet så mycket om mördaren?
- Varför hjälper det inte att bränna noterna?
- Vilka träffar pappan under natten? Är det något han drömmer eller är det verklighet?
- Vem är det som pappan kan få tillbaka, tror du?

Mylingarna

- Varför förstör pappan pianot?
- Vad var det som hände med barnen som en gång bodde i huset?

Stenarna

- Vad är det som inte stämmer med melodin?
- Varför måste pappan spela melodin, tror du?
- Varför går pappan ut i skogen?
- Kapitlet heter stenarna. Varför det?
- Varför ville Benke att barnen skulle skrika så mycket de kunde?

- Hur slutar kapitlet? Vad kommer att hända i nästa kapitel, tror du?

Naglarna

- Vad gör pappan med Robin? Varför gör han så?
- Kapitlet heter Naglarna. Varför det?
- Vilken händelse i kapitlet tycker du är otäckast? Varför?
- Var är det för ställe som pappan har hamnat på i slutet av boken?
- Varför vill han inte bli utsläppt?
- Vad tror du skulle ha hänt om melodin blivit helt klar?
- Skulle du förlåtit pappan om du hade varit Robin? Varför? Varför inte?

Fundera vidare

Här kommer några frågor att fundera vidare runt.

Börja med att fundera själv.

Sedan kan du prata med en kamrat.

- Vad är det i bokens handling som gör boken till en skräckhistoria?
- Har du läst skräck tidigare? Vilka böcker då?
- Varför skriver man skräck, tror du?
- Det är pappan som är berättar-jaget i boken. Varför tror du att författaren valt att skriva ur pappans perspektiv?
- Hade boken blivit mer eller mindre otäck om det hade varit Robin som berättat? Förklara.
- På vilket sätt förändras pappan under bokens gång?
- Vad kommer du att minnas från boken? Varför?
- Finns det något i boken du tycker var konstigt? Varför?

Skrivuppgift

Vilka av de här beskrivningarna tycker du passar till bokens handling? Du kan välja flera av alternativen. Skriv och förklara dina val.

Kärlek

Drömmar

Djur

Minnen

Sorg

Död

Glädje

Ilska

Ensamhet

Ovänskap

Vänskap

Familj

Pianot

Jag mutade min son
för att han skulle börja spela piano.
Jag skäms för att erkänna det.
Idén fick jag när jag hörde honom spela
på leksakssynten.

Han hade tagit en paus i tevespelandet.
Frivilligt.
Robin var bara elva år.
I den åldern kan det inte vara sunt
att spela tevespel i sex, sju timmar om dagen.
Något måste förändras, så jag mutade honom.
Jag såg ingen annan utväg.

Jag gick in till honom.

5

– Vill du ta pianolektioner? frågade jag.

– Aldrig i livet.

– Du kan få högre veckopeng, sa jag.
Åttio kronor istället för femtio.

– Jag gör det bara om jag får hundra kronor.

Jag gav efter. Han fick hundra kronor.

Det började bra. Robin var duktig på piano.
Efter några dagar tog han sitt första ackord.
Själv är jag en musikalisk idiot.
Jag har aldrig sjungit
eller spelat något instrument.
Robin måste ha fått musikgenen
från sin mamma, Annelie.

6

Annelie dog i en bilolycka.
Hon hade varit död i två år
när Robin började ta pianolektioner.
Efter Annelies död flyttade vi
från villan i Linköping
till ett fallfärdigt gammalt hus i skogen.
Huset låg utanför en stad
där jag inte kände en människa.
Men det var billigt.
Här hoppades jag kunna börja om.
För Robins skull om inte annat.
Jag hade rensat ut alla minnen efter Annelie.
Köksbordet, där jag fortfarande kunde
se henne sitta med sin kaffekopp.
Lampan, som fortsatte
att belysa hennes ansikte
och kastade skuggor.
Hennes kudde,
som hon brukade hålla över magen.

Hennes hårspännen,
där några hårstrån ännu satt kvar.
Det enda som jag hade behållit
var hennes piano.
Robin ville vara ensam när han övade.
Så medan han spelade
brukade jag sitta och läsa tidningen.
Med tiden blev klinkandet mer och mer säkert.
Vi hade bott i huset i två månader
när det hände.
Som vanligt satt jag och läste tidningen i köket
medan Robin övade i sitt rum.
Efter en stund började jag känna mig orolig.
Jag lyfte blicken och lyssnade.
Robin spelade på pianot.
Men vad var det han spelade?

Jag försökte uppfatta en melodi,
någonting som jag kände igen.
Ibland hängde vissa toner ihop,
men sedan föll de isär.

Jag tänkte att Robin lekte med tangenterna.
Men jag kunde inte skaka av mig
den märkliga oron.
Jag hade aldrig hört tonerna förut
och de lät inte som någon melodi.
Jag kände ändå igen dem.
Som när man vet någonting,
men inte kan säga vad det är.
Den känslan. Den oron.

Jag satte händerna för öronen
och försökte koncentrera mig på tidningen.
Men jag kunde inte läsa ett enda ord.
Det enda som gick in i huvudet
var de svaga tonerna.

Då bestämde jag mig för att gå in till Robin.
I samma stund började han spela
Bjällerklang istället.

Jag andades ut och fortsatte att läsa.

Samma natt drömde jag en obehaglig dröm.
Jag befann mig i en tät barrskog.
En gnutta månljus trängde ner mellan träden.
I fjärran hörde jag en sång.
Jag såg ner på mina händer
och i händerna höll jag ett järnspett.
Sången förvandlades till ett skrik.
Jag vaknade. Det smakade rost i min mun.